

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1660

гр. София, 08.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-І, в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан Ис. Шекерджийски

Членове: Петър В. Боснешки
Ивайло Димитров

като разгледа докладваното от Стефан Ис. Шекерджийски Въззивно гражданско дело № 20231100500828 по описа за 2023 година

производство по реда на чл. 435-438 от ГПК:

Образувано е по частна жалба на длъжника – **ЗАД „А.“**, ЕИК ****, срещу Разпореждане от 12.01.2023г. на ЧСИ М. Б., с което с което оставено без уважение искането за изменение на размера на дължими суми по т. 26 от Тарифа за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители.

Взискателят – **А.И.М.**, счита, че жалбата е неоснователна.

На основание чл. 436, ал. 3 от ГПК частният съдебен изпълнител М. Б. е представил подробни мотиви, в които поддържа становище за неоснователност на подадената жалба.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, след като взе предвид изложените в жалбата доводи, възражението на взискателя и мотивите на частния съдебен изпълнител, намира следното:

1. Пълномощното е за образуване и водене на изпълнително дело (л. 4), а не само за образуване на такова. Сумата е заплатена (л. 5 и л. 61 – арг. и от т. 1 от ТР от 6.11.2013г., т.д. № 6/2012г.). Колко изпълнителни действия ще се осъществят със съдействието на процесуалния представител на взискателя зависи от поделението на длъжника (застраховател).

В Поканата за доброволно изпълнение до длъжника е посочено, че дружеството има задължение в размер на: 3 318 лева – адвокатско възнаграждение; 66 лева, такса по т. 1, т. 5 и т. 9; както и такава в размер на 5 229,68 лева (ТТЗЧСИ). В него е посочена и банкова сметка на ЧСИ. Доводът за липса на банкова сметка на взискателя е бил изначално некоректен от тази гледна точка. Престира се именно по сметката на ЧСИ, като е отделен въпросът, че такава на взискателя всъщност е и представена на застрахователя, с оглед молба от 2019г. – л. 48 от ИД.

Общо дължимата сума възлиза на 83 488,81 лева. В това число 56 000 лева, главница и 19 133,76 лева, неолихвяема сума (мораторната лихва) – 246,79 лева (прихваната сума).

На 05.01.2013г. е изпратено запорно съобщението.

На 09.01.2023г. застрахователното дружество е подало възражение против определените разноси в изпълнителното производство в частта относно адвокатското възнаграждение.

С Разпореждане от 12.01.2023г. ЧСИ е постановил отказ да намали приетите по делото разноси.

Изложеното е действие по изпълнението, а не само образуване на дело (в същия смисъл и Решение № 263597 от 2.06.2021г. на СГС по в.гр.д. № 3038/2021г.). Доводът, че образуването на производството, включвало и посочване на начин на изпълнение – арг. от 426, ал. 2 от ГПК е некоректен. Вярно е че такъв следва да се посочи, но осъществяването му е същинско изпълнително действие.

Отделно от изложеното, следва да се има предвид, че Решението на АС Варна (Решение № 168 от 25.11.2021г. на ВНАС по в.т.д. № 318/2021г.) не е окончателно. То е известно на ответника и е направен опит да бъде забавено изпълнението (Определение № 12 от 13.01.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 72/2022 г., I т. о., ТК, докладчик съдията М.Ж.). След като решението на ОС Ловеч е влязло в сила – на 01.12.2022г. (съобразно посоченото в изпълнителния лист – л. 2 от изп.дело), длъжникът е могъл да плати доброволно. Задължението в случая е носимо – *portable*, което означава, че не е било необходимо допълнително да се моли дружеството да плати. То е следвало да поеме инициативата за това. Молбата за образуване на изп.д. е депозирана един месец по-късно.

Нежеланието на големите икономически субекти да престоират без образувано изпълнително дело не следва да се толерира. Изложеното е само, за да се илюстрира, че не се предполага спокойно и лесно развитие на изпълнителното производство, като пример в тази насока е и самата частна жалба на дружеството (*чиято основателна част е минимална*).

За процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнително дело възнаграждението е:

1. за образуване на изпълнително дело - 200 лв.;
2. за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания – 1/2 от съответното възнаграждение по чл. 7, ал. 2 (Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения).

Наредбата прави разлика в хипотезата на изготвяне на документа, който стартира съответната процедура и принципно представителство. Второто поглъща първото, но се дължи обща сума, която включва и тази по т. 1 (Решение № 266200 от 21.10.2021г. на СГС по в.гр.д. № 3294/2021г. и Решение № 263074 от 4.10.2022г. на СГС по в.гр.д. № 2169/2021г.).

$56\,000 \text{ лева} / 2 = 28\,000 \text{ лева}$ (чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата) = $2\,650 \text{ лева} + 240 \text{ лева} = 2\,890 \text{ лева}$ X 20 % (§ 2а) = 578 лева = 3 468 лева, което е повече от колкото се претендира.

Тук следва да се посочи и още нещо, лихвата, след прихващането, възлиза на 18 753,89 лева.

Тази сума дори не е калкулирана в размера, посочен по-горе.

Съгласно чл. 53 от ЕКЧСИ, който не е обнародван, което означава, че не е нормативен акт, частният съдебен изпълнител прави и приема само онези разноси по изпълнението, които са оправдани с оглед фактическите обстоятелства по делото. В тази връзка: Решение № 17 от 28.01.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6681/2014 г., III г. о., ГК, докладчик председателят К.Ю.:

Единствено страната може да сезира съда, респ. съдебния изпълнител, с искане за намаляване на възнаграждението за адвокатска услуга, дължимо като разноси и едва при наличие на такова искане, съдът, респ. съдебният изпълнител, се произнася относно съотношението на цената на адвокатската защита и фактическата и правна сложност на делото. При несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата договореният хонорар се намалява.

Освен това, според нормата на чл. 79 от ГПК, **разноските по изпълнението са за сметка на длъжника**, освен в случаите, когато:

1. делото се прекрати съгласно чл. 433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, или
2. изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда;
3. разноските, направени от вискателя, са за изпълнителни способности, които не са приложени.

Законът е с примат пред Наредбата (арг. от чл. 15, ал. 3 от ЗНА). Това означава, че ако пълномощното не е изрично за конкретно изпълнително действие или действително само за образуване на такова производство, подобно разграничение не би могли да се направи. Двете точки от наредбата уреждат само способ за изчисления на минимален хонорар.

2. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 2 от ЗЧСИ размерът на таксите и видът на разноските по изпълнението се определят с тарифа на Министерския съвет по предложение на министъра на правосъдието след съгласуване с камарата на частните съдебни изпълнители. В чл. 83, ал. 1 от ЗЧСИ е предвидено, че пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес. В изпълнение на законовата делегация е приета Тарифа за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители (ТТРЗЧСИ), като в т. 26 от нея са определени размерите на дължимата от длъжника пропорционална такса.

Съдебният изпълнител е определил размера на пропорционалната такса по т. 26 от Тарифата по следния начин:

По т. 1, т. 5 и т. 9 от тарифата, общо 55 лева (20 лева + 20 лева + 15 лева = 55 лева). На основание чл. 3 от ЗДДС се дължи и ДДС – 20 % = 66 лева.

Оплакването и наведените във връзка с него доводи са неоснователни. Разпоредбата на т. 26 от ТТРЗЧСИ ясно сочи, че визираната в нея пропорционална такса се събира върху събраната сума, а съгласно разпоредбите на чл. 78, ал. 1, т. 1 и чл. 83, ал. 1 от ЗЧСИ, таксите

по изпълнението се събират за извършването на изпълнителни действия, като пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес. Заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение за защитата в изпълнителното производство, представлява направени от него разноси по изпълнението, които са за сметка на длъжника съгласно чл. 79, ал. 1 от ГПК, поради което те се събират наред и заедно със сумите по изпълнителния лист чрез съответното изпълнително действие. Поради това, направените от вискателя разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство, се включват, както в понятието "материален интерес" по смисъла на чл. 83, ал. 1 от ЗЧСИ, така и в понятието "събрана сума" по смисъла на т. 26 от ТТРЗЧСИ (която е събрана чрез извършването на съответното изпълнително действие - чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗЧСИ). С оглед това, правилно в обжалваното решение ДК е приела, че тези разноси за адвокатско възнаграждение следва да се включват в базата при изчисляването на пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ (за разлика от авансово заплатените от вискателя такси по изпълнението, които не се включват в тази база, тъй като обратното на практика би означавало начисляването на такси върху такси, което е недопустимо), респ. ДК правилно е приела и че ЧСИ В. не е допуснал и това твърдяно в искането, нарушение на т. 26 от ТТРЗЧСИ. Следва да се отбележи и че изтъкваната в жалбата, правна възможност за ЧСИ да се снабди, съгласно чл. 79, ал. 3 от ЗЧСИ, със заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за дължимите към него такси и разноси, няма никакво отношение към определянето на размера на пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ - Решение № 278 от 25.06.2012 г. на ВКС по гр. д. № 414/2012 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Боян Цонев, цитирано от ЧСИ.

$56\,000 \text{ лева} + (19\,133,76 \text{ лева} - 246,79 \text{ лева}) = 18\,886,97 \text{ лева} + 3\,318 \text{ лева} = 78\,204,97 \text{ лева}.$

За изпълнение на парично вземане се събира такса върху събраната сума, както следва: д) от 50 000 до 100 000 лв. - 3220 лв. + 4 на сто за горницата над 50 000 лв. (чл. 26 от ТАРИФА за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители.

$3\,220 \text{ лева} + 1\,128,20 \text{ лева} = 4\,348,20 \text{ лева} + 20\% = \mathbf{5\,217,84 \text{ лева}}.$ За горницата до 5 229,68 лева жалбата е основателна.

по разноските:

В това производство разноси не следва да се присъждат.

Предвид на изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от ЗАД „А.“, ЕИК **** - длъжник по изп. дело № 20238340400042 на ЧСИ М. Б. с рег. № 838, с район на действие СГС, Разпореждане от

12.01.2023г., в частта, с което оставено без уважение искането за изменение на размера на дължими суми по т. 26 от Тарифа за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители над сумата от 5 217,84 лева и **ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ОПРЕДЕЛЯ размер на дължими такси по т. 26 от Тарифа за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители по Тарифа за таксите и разноските към, дължима от ЗАД „А.“, ЕИК ****, в размер на 5 217,84 лева (с ДДС).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата в останалата част като неоснователна.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____